

ת"פ 1162/07/21 - מדינת ישראל גב' שיראל אלדר מפרקליטות ירושלים נגד אריק נחום

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1162-07-21 מדינת ישראל נ' נחום
תיק חיצוני: 353122/2019

בפני	כבוד השופט אמנון כהן
המאשימה	מדינת ישראל ע"י גב' שיראל אלדר מפרקליטות ירושלים
נגד	
הנאשם	אריק נחום ע"י ב"כ עו"ד רוזן אהרון

החלטה

בפניי טענות מקדמיות בהן מבקש ב"כ הנאשם למחוק את כתב האישום.

הנאשם הינו שוטר, אשר במסגרת סיור בשעה 21:00 לערך, נהג בניידת משטרתית סמויה עם חייל בכביש 90. בהתאם לכתב האישום, ידע הנאשם כי מערכת הכריזה והצ'קלקה אינן תקינות. הנאשם רדף אחרי נהג ועצר את הניידת לפני חזית הרכב, כשהוא חוסם את נתיב נסיעתו של הרכב, וכאשר חלקו האחורי של הרכב בלט לפחות 30 ס"מ מנתיב הנסיעה הנגדית.

נטען, כי האורות האחוריים של הרכב לא דלקו.

בנוסף נטען, כי הנאשם ערך חיפוש ברכבו של הנהג ופעל בקלות ראש ובחוסר זהירות, כאשר הורה לחייל לקחת את הנהג ולאחר מכן גם את הנוסע למקום חשוך אל מעבר לנתיב הנסיעה הנגדי. נהג אחר שהתקרב למקום, הבחין כי חלקה האחורי של הניידת נמצא בנתיב הנסיעה שלו ולכן הסיט את רכבו ימינה, עלה על השול ופגע בעוצמה בנהג ובנוסע שעמדו על השול. השניים נזקקו לטיפול רפואי ופוננו באמצעות מסוק לבית חולים.

סעיפי האישום שיוחסו לנאשם הינם חבלה ברשלנות (בניגוד לסעיף 341 לחוק העונשין), סיכון דרכים ונתיב שיט (בניגוד לסעיף 344 לחוק העונשין), איסור חניה ועצירה בנתיב הנגדי, התנהגות הגורמת נזק, ונוהג רכב בדרך בקלות ראש או ברשלנות (שלושת האישומים האחרונים בניגוד לתקנות ולפקודת התעבורה).

הטענה המקדמית הראשונה הייתה שהפרקליטות, חסרת סמכות להגיש את כתב האישום, וכי מח"ש היא היחידה המוסמכת לחקור שוטר בחשד לביצוע עבירה פלילית.

דין טענה זו להידחות.

חקירת האירוע החלה והסתיימה כעבירת תעבורה ולאחר מכן הועברה לטיפול הפרקליטות, אשר בחנה את חומר הראיות וסברה, כי יש לייחס לנאשם גם עבירות על פי חוק העונשין. לא היה מקום להעביר את תיק החקירה לחקירת מח"ש, הואיל והחקירה הסתיימה על ידי אגף התנועה.

לא מצאתי פגם בהליך, וגם אם היו פגמים בחקירה, אין בהן כדי להשפיע על הראיות בתיק.

בנוסף, אזהרת הנאשם במסגרת חקירתו היתה מספקת, הואיל והנאשם הוזהר כי התאונה גרמה לפגיעה בבני אדם.

הטענה המקדמית השניה היתה, כי סעיפי חוק העונשין, נסוגים מפני החוק הספציפי של פקודת התעבורה ותקנותיו בענייני שימוש בדרך. לא מצאתי ממש בטענה זו, הואיל ומעשיו של הנאשם מגלים עבירות על פי חוק העונשין ואין מקום להסתפק בהגשת כתב אישום המייחס לו עבירות תעבורה בלבד.

הטענה המקדמית השלישית הייתה להגנה מן הצדק, לפיה הנאשם מופלה לרעה מעצם העובדה שהוגש נגדו כתב אישום פלילי ולא כתב אישום המייחס לו עבירות תעבורה בלבד.

המאשימה השיבה לטענה זו, כי גם אם אזרח מן השורה היה עוצר את רכבו באופן בו העמיד הנאשם את רכבו היה מוגש נגדו כתב אישום לבית משפט השלום ולא לבית המשפט לתעבורה. בנוסף, הדגישה המאשימה, כי, כשטר, הייתה מוטלת על הנאשם חובת זהירות מוגברת.

הטענה המקדמית האחרונה הינה כי: "העבירות הפליליות הספציפיות אין להן קיום". לאור העובדות המתוארות בכתב האישום והאשמה בהן מוטעית.

כלל ידוע הינו, כי תפקידה וסמכותה של המאשימה להחליט אם להעמיד לדין אדם ואלה עבירות לייחס לו. טענות הנוגעות לעניין העמדה לדין לא מובאות בשלב המקדמי אלא לאחר שבית המשפט מתרשם מחומר הראיות בצידה של העבירה (רע"פ 7052/18 **מדינת ישראל נ. רפי רותם**). לא ניתן לאמר, כי ההליך שנפתח נגד הנאשם היה בלתי הוגן, ובית המשפט הוא שיחליט בדבר דיות הראיות והתאמת העניין להעמדה לדין, וזאת, לאחר שמיעת הראיות. למאשימה נתונה הפרוגרטיבה לבחור את העבירות שיש לייחס לנאשם ונטל ההוכחה מוטל עליה.

ישנה פסיקה רבה הקובעת, שהיקף ההתערבות בשיקול הדעת של התביעה הינו מצומצם ביותר לאורך כל שלבי ההליך הפלילי. כך, לדוגמא, בבג"צ 8742-18 (**פלוני**) מיום 20.3.2019 קבעה כב' השופטת י. וילנר כדלקמן:

"הלכה היא כי לרשויות אכיפת החוק מסור שיקול דעת רחב בסוגיות הנוגעות לניהולה של חקירה

עמוד 2

פלילית, וכי, ככלל, לא יחליפו בית משפט זה בשיקול דעתו שלו, אלא במקרים נדירים שבהם עסקינן, בהחלטה הנוגעת בחוסר סבירות קיצונית או בחוסר תום לב, וכן כאשר דבק בה עיוות מהותי".

וכן ראה דנ"פ 5387/20 (רותם) מיום 15.12.2021 פסק דינו של כב' השופט ע. פוגלמן:

"אמת המידה המצמצמת להתערבות בשיקול הדעת של רשויות התביעה משתרעת לאורכו ולרוחבו של ההליך הפלילי - משלב החקירה, דרך ההחלטה להגיש כתב אישום ועד לשלב הערעור".

וכן ראה בג"צ 199/18 (בן טובים) מיום 20.3.2018:

"החלטה לגבי אופן ניסוח כתב אישום היא במובהק מסוג ההחלטות שבליבת הסמכות ושיקול הדעת של התביעה".

במאמר מוסגר אתייחס לטענתו של ב"כ הנאשם, לפיה כתב האישום היה אמור להיות מוגש לבית המשפט לתעבורה: "שאגב, זו מומחיותו, בוודאי לא בית משפט שלום שאין לו כל מומחיות מטבע הדברים בהכרעה בהתנהגות בכביש".

ככל הידוע לי, לפחות שלושה שופטים המכהנים כיום בבית משפט השלום בירושלים כיהנו בעבר כשופטי תעבורה, וגם החתום מטה דן בתיקי תעבורה, בהיותו שופט שלום וכן דנתי בבית המשפט המחוזי בכל ערעורי התעבורה במשך תקופה ארוכה.

סוף דבר, אני דוחה את כל הטענות המקדמיות.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ב, 04 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.